

2975

Gastar.

1.
Då' va' en gubbe, som en gast kom
o' längde se på. Han tydde benäppt gå, gubben. Då
gick han i jämte vägen, o' på så sätt skilde han se
va' den.

Lambmästare.

I Rbleemåla va' då' en riddare, som
hade mått värlit, o' två kringor lovade honom då,
att han inte skulle komma hem mä' livet. O' då'
gjore han inte heller. O' sen har somli'a sett honom
ria på en grå häst om nästema.

Fogdar.

För reste fogdarna möt här i lämet.
Då va' en pojke, som skymrade en fogde en gång. Så
frågade han fogden, va' han hette. "Ja, ja' heter Oten.
Sjörna", sa' fogden. "Då har han stölet en ota", sa' pojken,
"för min far har stul en gång en skut, o'm kallat
di honom Studa. Pelle o' me för Studa. Pellen hilt Pelle."

Då va' en gång en dräng, som hälsade
på en fogde, som hette Kralberg. "Godda', godda' Skagel-
berg." sa' han. "Ja' heter inte Skagelberg", sa' fogden, "ja' he-
ter Kralberg." - "Ja", sa' drängen, "ja' räkta inte, om då va'
avel eller skagel, men då va' ett köreskaps."

Knallar.

Dä' va' två knallar, som linto
hans i Örkenecks församling. Men de hade inga säng-
platser till dom, utan de fick måja sig må' o' ligga
på golvet. De låg under bakkäret, o' i dä' va' dä' deg.
Om natten började dä' jäsa o' jolla. Så vaknade den
ene o' så: "Hä' spögar här. Vi ska' vi ta' oss ti' Vi ska'
väl läsa o' sjunga?" Rätt som dä' va', så jäste dä' så
att dä' rann över. Så ble' di så rädda, så di sprang
upp o' sprang ihull köket. Så frågade bonnen, va'
dä' va', o' di svarade: "My' ha vi väl hört må' om under
många gånger, men aldrig har han niökat på oss
för!"

2975

'Sven Sannare'

Han va' o' stat i Körtshult o' alle-
stans. Helan' va' han klädd som en fins herre, o'
en gång va' han på ett hotell i Danmarks o' spelte
kort. Så sa' han, att dä' va' kvart i rummet, o' han
ville öppna fönstret, o' när han hade gjort dä', så
samlade han ihop alla pengarna o' hoppade ut gö-
nom fönstret mä' dom.

Dä' va' en julaftan han läste öf på
ett fattigt ställe, men ånken där sa', att hon hade in-
gen mat te' honom. "Ja," sa' han dä', "ä' dä' inte vär-
re, så ska' ja' noch skaffa mat." O' så gick han te'
en rik bonde, o' där lofte han alla korvarenen. Sen
sprang han in i sku'en o' sa': "Va' ä' ni för människor,

2975

som into kan era kreatur komma?" O' då sprang alla ut. Ummar tiden to' han ihop hela bor'duken mä' all maten, o' sen sprang han sin väg.

En gång var han i ena köken o' stal kökarsittor. Han hade köpt in genom fönstret. När han skulle ut igen, så sparkade han to' en kruta, så den ramlade ner, o' då skrattade då' i köken, så han blev så rädd så.